

Das Public Paper der documenta 14 erscheint in zweiwöchentlichem Rhythmus freitags in Athen und Kassel und informiert über alle Veranstaltungen der documenta 14 in beiden Städten.

Η εφημερίδα της documenta 14, με τίτλο Public Paper, κυκλοφορεί κάθε δεύτερη Παρασκευή στην Αθήνα και στο Κάσσελ, με πληροφορίες για όλες τις εκδηλώσεις της documenta που λαμβάνουν χώρα και στις δύο πόλεις.

The documenta 14 Public Paper appears every second Friday in Athens and Kassel and offers information on all documenta events taking place in both cities.

Adam Szymczyk
JENSEITS DER KÜNSTLERISCHEN FREIHEIT
Die documenta 14 ist eine Übung der Zerbrechlichkeit und sie will von Athen lernen – heute. Nach dem 16. Juli 2017, dem offiziellen Ende des in Athen stattfindenden Teils, wird das Projekt nun an mehr als 30 Veranstaltungsorten und öffentlichen Räumen in Kassel, der Geburtsstadt der documenta, fortgesetzt und dort bis zum 17. September 2017 zu sehen sein, wobei einige Programme sowohl in Kassel wie auch in Athen präsentiert werden.

Seit ihrem Beginn Ende des Jahres 2013 mit meiner Ernennung zum Künstlerischen Leiter, war die documenta 14 eine verletzte, anspruchsvolle und wagemutige Angelegenheit. Anstatt eine singuläre Aussage in Form einer einzigen Ausstellung zu treffen – und auf diese Weise dem Modus Operandi zahlreicher,

ähnlich ausgerichteter, großer Festivals zeitgenössischer Kunst zu folgen –, ließen sich die Künstlerinnen und Künstler, das Team der Kuratorinnen und Kuratoren und alle Teilnehmenden auf eine längere Phase des vielschichtigen Experimentierens in beiden Städten ein. Dies ist eine einzigartige Bemühung, die nach einer gleichmaßen vielschichtigen Reaktion und nach mannigfaltigen Formen der Rezeption verlangt.

In Gang gesetzt wurde die documenta 14 im Frühjahr des Jahres 2015 mit der Publikation der ersten Ausgabe des Magazins South as a State of Mind, einer vierbändigen Zeitschriftenreihe, die bis in den Herbst 2017 fortgesetzt werden wird. Dem Magazin und den Zusammenkünften, die die Veröffentlichung der bisherigen Ausgaben begleiteten, folgten halböffentliche Begegnungen zwischen den eingeladenen documenta 14 Künstlerinnen und Künstlern und dem Athener Publikum (vor allem Kunststudierenden und Fakultätsmitgliedern der Akademie), die im Rahmen der Veranstaltungsreihe Kontinuum stattfanden. Diese gemeinsam mit der Hochschule der Bildenden Künste Athen realisierten Treffen legten den Grundstein für die Ausstellung in beiden Städten und gingen der Gründung des „Parlaments der Körper“ voraus, das in den Räumlichkeiten des Städtischen Kunstzentrums Athen im Parko Eleftherias feierlich eingeweiht wurde. (Dieses Gebäude befindet sich auf einem historischen Gelände, wo sich früher – während der Militärdiktatur der Obristen von 1967 bis 1974 – das Hauptquartier, das Untersuchungsgefängnis und die Folterkammern der griechischen Militärpolizei befunden haben.) Das „Parlament der Körper“, das sich zurzeit in der Rotunde des Fridericianum in Kassel versammelt (also an dem Ort, an welchem das kurzlebige Modellparlament des Königreich Westphalen 1810 tagte), wird bis zum Ausstellungsende in Kassel am 17. September 2017 ein lebendiger Schauplatz für die vielen Stimmen bleiben, die die documenta 14 durchdrungen haben.

Die documenta 14 umfasst mittlerweile zahlreiche Formate, die die üblichen Dimensionen einer Einzelausstellung überschreiten: Zu diesen gehört die wöchentliche Ausstrahlung von „Keimena“ durch den griechischen öffentlich-rechtlichen Fernsehsender ERT; eine Sendereihe, die bislang von mehr als 600.000 Menschen in ganz Griechenland gesehen wurde und die bis zum 18. September fortgesetzt wird. Zu ihnen zählt ebenso Every Time A Ear di Soun, ein länderübergreifendes Radioformat, das von verschiedenen Sendern (in Zusammenarbeit mit Deutschlandfunk Kultur) gestaltet wird und in Rio de Janeiro, Jakarta, Barranquilla, Beirut, Douala, Washington D.C., Athen und Berlin zu hören war. Gemeinsam mit einem dreisprachigen Set von Publikationen (griechisch, deutsch und englisch, bestehend aus The documenta 14 Reader, dem documenta 14: Daybook sowie Stadtplanbroschüren zu beiden Städten) und der Website der documenta 14, auf der beinahe der gesamte Inhalt der Öffentlichen Programme live gestreamt wird und man zahlreiche neu in Auftrag gegebene Textbeiträge findet, haben diese Formate eine beträchtliche Ausweitung der Handlungsträgerschaft der documenta 14 ermöglicht. So greift sie weit über die übliche Reichweite einer Kunstausstellung hinaus und ermöglicht neue Beteiligungsformen. Auch das Vermittlungsprogramm „eine Erfahrung“ – eine gegen-pädagogische Übung für das Begreifen und Vergessen des bereits Gewussten – trägt zum Erlebnis documenta 14 bei. Es kreist um Spaziergänge, die von Mitgliedern des Chores der documenta 14 gemeinsam mit internationalen Besucherinnen und Besuchern aller Altersgruppen und Gesellschaftsschichten in beiden Städten der documenta 14 durchgeführt werden.

Und nicht zuletzt wurden mehr als 160 lebende documenta 14 Künstlerinnen und Künstler beauftragt, zum Großteil neu geschaffene Arbeiten an beiden Veranstaltungsorten zu verwirklichen – in einer Zeit, die Olu Oguibe (selbst ein teilnehmender Künstler der documenta 14 und Träger des Arnold Bode-Preises 2017) die „documenta 14 Saison“ genannt hat. Die Werke ermöglichen eine Vielzahl von Erfahrungen, die einer Mega-Ausstellung gegenüberstehen, die zeitlich eingegrenzt und zumeist auf einen Ort beschränkt bleibt.

Als Künstlerischer Leiter bin ich stolz auf das, was wir bislang gemeinsam mit den Künstlerinnen und Künstlern, Autorinnen und Autoren und weiteren Stimmen und Körpern, die die documenta 14 ausmachen, erreicht haben. Dazu gehört auch das Team, welches das Projekt produziert und getragen hat, sowie das Team der documenta und Museum Fridericianum gGmbH, welches seine Verwirklichung mit außerordentlicher Zielstrebigkeit und mit besonderem Verständnis ermöglichte. Die Wirksamkeit einer realisierbaren politischen Geste innerhalb des Felds der Kunst liegt in ihrer Fähigkeit, Debatten anzustoßen, die über dieses exklusive Feld hinausreichen; und so hat sich schon bald auch die documenta 14 selbst von Diskussionen umkämpft gesehen, was für die größere Resonanz spricht, die unsere Fragen ausgelöst haben. Unsere grundsätzlichen kuratorischen, organisatorischen und politischen Entscheidungen, die bereits früh bei der Entwicklung des Projekts getroffen wurden, verkörpern einen dezidiert anti-essentialistischen Ansatz, der den heute vorherrschenden Verfahren der Spektakelproduktion und deren Zuschauerrolle jeden Respekt verweigert. Die Gegenwart ist hier und jetzt – und es liegt an uns, die Zukunft zu erkennen und zu gestalten. Im Bewusstsein der unüberbrückbaren Konflikte, Widersprüche und der schieren Not, die den Augenblick, in welchem wir leben, und die Weisen, wie wir dieses Leben führen, bestimmen, möchten wir der Öffentlichkeit dafür danken, dass sie sich an der documenta 14 beteiligt, und wir möchten Sie zur weiteren Teilnahme in den kommenden Wochen – und darüber hinaus – einladen.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η documenta 14 αποτελεί άσκηση ευαλωτότητας, που θέλει να μάθει από την Αθήνα σήμερα. Μετά την επίσημη λήξη του αθηναϊκού σκέλους της έκθεσης στις 16 Ιουλίου 2017, το πρότζεκτ συνεχίζεται σε περισσότερους από τριάντα εκθεσιακούς χώρους και δημόσιες τοποθεσίες στο Κάσσελ, τη γενέτειρα της documenta, έως τις 17 Σεπτεμβρίου 2017, με αρκετά προγράμματα να συνεχίζουν την παρουσία τους και στο Κάσσελ και στην Αθήνα.

Από το ξεκίνησε με τον διορισμό μου ως Καλλιτεχνικού Διευθυντή στα τέλη του 2013, η documenta 14 είναι μια εύλωτη, απαιτητική και τολμηρή υπόθεση: αντί να παράγουν μια ενιαία δήλωση με τη μορφή μίας και μοναδικής έκθεσης – και έτσι να αναπαράγουν το modus operandi αντίστοιχα μεγάλων και σύγχρονων φεστιβάλ τέχνης – οι καλλιτέχνες, οι επιμελητές και όλοι οι συμμετέχοντες αποδόθηκαν σε μια χρονικά παρατεταμένη διαδικασία περιπλοκού πειραματισμού και στις δύο πόλεις, την Αθήνα και το Κάσσελ: πρόκειται για ένα μοναδικό εγχείρημα που ζητά εξίσου περιπλοκή απόκριση και ενεργοποιεί πολλαπλές μορφές αποδοχής.

Στην πραγματικότητα, η documenta 14 εκκίνησε το φθινόπωρο του 2015, με τη δημοσίευση του πρώτου από τα τέσσερα τεύχη του περιοδικού της documenta 14, South as a State of Mind, που θα συνεχιστεί έως το φθινόπωρο του 2017. Το περιοδικό και τα συνέδρια που συνόδευσαν τις παρουσιάσεις των επόμενων τευχών ακολούθησε μια σειρά από ημιδημιουργικές επιτελεστικές συναντήσεις ανάμεσα σε καλλιτέχνες που προσκάλεσε η documenta 14 και σε αθηναϊκό κοινό (συγκεκριμένα, φοιτητές και διδάσκοντες της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών) στο πλαίσιο του Continuum, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με την ΑΣΚΤ. Αυτές οι συναντήσεις έθεσαν τα θεμέλια για την έκθεση και στις δύο πόλεις και προηγήθηκαν της ιδέας της Βουλής των Σομάτων, η οποία εγκαινιάστηκε τον Σεπτέμβριο του 2016 στο κτίριο που στεγάζει το Κέντρο Τεχνών του Δήμου Αθηναίων στο Πάρκο Ελευθερίας (στο ιστορικό συγκρότημα κτηρίων που παλαιότερα χρησιμοποιούνταν ως αρχηγείο και κέντρο κράτησης και βασανισμού από την ελληνική αστυνομία την περίοδο της χούντας των συνταγματαρχών, το 1967-1974). Η Βουλή των Σομάτων, που τώρα συνέρχεται στη Ροτόντα του Museum Fridericianum στο Κάσσελ (πρόην χώρο ενός ερμηρεπου πρωτοκοινοβουλίου στο βασίλειο της Βεστφαλίας, το 1810), θα παραμείνει ο γωνιακός χώρος για τις πολλές φωνές που ακούγονται μέσω της documenta 14 ακόμα και μετά τη λήξη της έκθεσης στο Κάσσελ στις 17 Σεπτεμβρίου 2017.

Στο μεταξύ, η documenta 14 περιλαμβάνει αρκετά φορμά που υπερβαίνουν τις συνηθείς διαστάσεις της έκθεσης και μόνο: ανάμεσά τους είναι η εβδομαδιαία εκπομπή Keimena στην Εθνική Ραδιοτηλεόραση της Ελλάδας, που μέχρι τώρα είχε περισσότερους από 600.000 τηλεθεατές σε όλη τη χώρα και συνεχίζεται έως τις 18 Σεπτεμβρίου, και η υπερπληθική πολυραδιοφωνική εκπομπή (σε συνεργασία με την Deutschlandfunk Kultur) Every Time A Ear di Soun, που μεταδίδεται, μεταξύ άλλων, στο Ρίο ντε Τζανέιρο, στην Τζακάρτα, στην Μπαράναγκιμα, στη Βηρυτό, στην Ντουάλα, στην Ουάσινγκτον, στην Αθήνα και στο Βερολίνο.

Μαζί με τις εκδόσεις σε τρεις γλώσσες (ελληνικά, γερμανικά και αγγλικά), στις οποίες περιλαμβάνονται τα documenta 14 Reader, documenta 14: Daybook και τα ειχρήστα εγχειρίδια με χάρτες της έκθεσης για καθεμιά από τις δύο πόλεις, και βεβαίως με τον ιστότοπο της documenta 14, όπου μεταδίδεται ζωντανά σχεδόν όλο το περιεχόμενο του Προγράμματος Δημιόσεων Δράσεων, καθώς και με πολυάριθμα κείμενα που αποτέλεσαν νέες αναθέσεις, με αυτά τα φορμά κατέστη ερική η σημαντική επέκταση της επίδρασης της documenta 14 πέρα από το συμβατικό εύρος μιας έκθεσης τέχνης και δημιουργήθηκαν νέες μορφές συμμετοχής. Το πρόγραμμα (μα εκπαίδευση) της documenta 14 – μια αντι-παιδαγωγική άσκηση κατανόησης και απο-μάθησης των ήδη ενσωματωμένων γνώσεων επικεντρωμένη στις Περιηγήσεις που κάνουν μέλη του Χορού της documenta 14 με διεθνείς επισκέπτες όλων των ηλικιών και στις δύο πόλεις της documenta 14 – ενισχύει περισσότερο την εμπειρία της documenta 14.

Τελανταίο αλλά εξίσου σημαντικό είναι το ότι περισσότεροι από 160 εν ζώη καλλιτέχνες της documenta 14 έχουν αναλάβει να δημιουργήσουν ως επί το πλείστον νέα έργα στις δύο πόλεις, κατά τη διάρκεια της περιόδου που ο Olu Oguibe (καλλιτέχνης που συμμετέχει στην documenta 14 και αποδέκτης του βραβείου

Arnold Bode το 2017) αποκάλυψε «σεζόν της documenta 14» – μια πολλαπλότητα εμπειριών σε αντίθεση με τη mega-έκθεση που κλειδώνει μεταξύ εγκαινίων και λήξης και περιορίζεται κυρίως σε έναν τόπο.

Ως καλλιτεχνικός διευθυντής της documenta 14 είμαι περήφανος για ό, τι καταφέραμε μέχρι τώρα με τους καλλιτέχνες, τους συγγραφείς και τις άλλες φωνές και τα σώματα που απαρτίζουν την documenta 14, συμπεριλαμβανομένης της ομάδας που παρήγαγε και υποστήριξε το πρότζεκτ και της ομάδας της documenta gGmbH, που διεύκλυνε την υλοποίησή του με σπάνια αποφασιστικότητα και διορατικότητα. Η αποτελεσματικότητα μιας πιθανής πολιτικής χειρονομίας στον χώρο της τέχνης έγκειται στην ικανότητά της να παράγει συζητήσεις που ξεπερνούν αυτό το αποκλειστικό πεδίο. Η documenta 14 ενεπλάκη πολύ γρήγορα σε συζητήσεις που δείχνουν τη μεγαλύτερη απήχηση των ερωτήσεων που θέσαμε και ενσωματώσαμε μέσω των βασικών επιμελητικών, οργανωτικών και πολιτικών αποφάσεων που ελήφθησαν νορίς στην ανάπτυξη του πρότζεκτ, υιοθετώντας μια αποφασιστικά αντιουσιοκρατική στάση και επιδεκνώντας ασβέια προς τους υπάρχοντες τρόπους παραγωγής θεάματος και τους ρόλους των θεατών. Το παρόν είναι εδώ και τώρα – και το μέλλον μας το βλέπουμε και το διαμορφώνουμε. Γνωρίζοντας τις ασυμφιλίωτες διενέξεις, τις αντιφάσεις και τις αλληλοτήτες που κατέληξαν να καθορίζουν την εποχή και τον τρόπο ζωής μας σήμερα, θέλουμε να ευχαριστήσουμε το κοινό για τη συμμετοχή του στην documenta 14 και να ενθαρρύνουμε την περαιτέρω συμμετοχή σας κατά τη διάρκεια των επόμενων εβδομάδων, και στο μέλλον.

BEYOND ARTISTIC FREEDOM

documenta 14 is an exercise in fragility, one which wants to learn from Athens today. After the official closing of the Athens part of the exhibition on July 16, 2017, the project continues in more than thirty venues and public sites in Kassel, documenta's birthplace, on view until September 17, 2017, with several programs that assume presence in both Kassel and Athens.

Since its beginning with my appointment as Artistic Director at the end of 2013, documenta 14 has been a vulnerable, demanding, and daring affair: rather than producing a singular statement in the form of one exhibition alone – and thus reproducing the modus operandi of similarly large contemporary art festivals – the artists, the team of curators, and all participants engaged in a prolonged period of complex experimentation in both cities, Athens and Kassel: a unique endeavor, which begs for an equally complex response and engages multiple forms of receivership.

In fact, documenta 14 was set in motion as early as the fall of 2015, with the publication of the first issue of documenta 14's four-issue magazine, South as a State of Mind, which will continue until the fall of 2017. The magazine and conferences marking the launches of its subsequent issues were followed by a series of semi-public performative encounters between the invited documenta 14 artists and Athenian audience (specifically art students as well as the Academy's faculty members) within the framework of Continuum, realized together with the Athens School of Fine Arts. These meetings prepared the ground for the exhibition in both cities and preceded the inception of The Parliament of Bodies, inaugurated at the building of Athens Municipal Gallery at Parko Eleftherias in Athens (located in the historical complex that formerly hosted the headquarters, detention center, and torture chambers of the Greek Military Police during the period of the Dictatorship Colonels, from 1967-74). The Parliament of Bodies, currently convening at Museum Fridericianum's Rotunda in Kassel (the former site of ephemeral proto-parliament of the Kingdom of Westphalia, 1810), will remain the living site for many voices channeled through documenta 14 in Kassel, where the exhibition concludes on September 17, 2017.

In the meantime, documenta 14 includes several formats that transgress the usual dimensions of an exhibition alone: among them is the weekly broadcast Keimena on the Greek public television station ERT, which has been viewed, so far, by more than 600,000 people throughout Greece and will continue until September 18, and the transnational multi-radio broadcast (in collaboration with Deutschlandfunk Kultur) Every Time A Ear di Soun, heard in locations as far apart as Rio de Janeiro, Jakarta, Barranquilla, Beirut, Douala, Washington DC, Athens, and Berlin. Together with a trilingual (Greek, German, and English) set of publications, including The documenta 14 Reader and the documenta 14: Daybook, as well as handy exhibition map booklets for each city, and the documenta 14 website, where almost all of the content of the Public Programs is live-streamed, and multiple newly commissioned texts appear, these formats enable a significant extension of the agency of documenta 14 beyond the conventional outreach of an art show and create new forms of participation. documenta 14's an education – a counter-pedagogical exercise in understanding and forgetting the already-known, centered on walks led by members of the documenta 14 Chorus with international visitors of all age groups and from all walks of life in both cities of documenta 14 – further enhances the experience of the exhibition.

Last but not least, more than 160 living documenta 14 artists have been commissioned to realize mostly new works in both locations during what Olu Oguibe (himself a documenta 14 participating artist, and the recipient of the 2017 Arnold Bode Prize) termed the “documenta 14 season” – a multiplicity of experiences

opposed to mega-exhibitions, which remain locked between their singular opening and closing dates, and bound mostly to one place.

As Artistic Director of documenta 14, I am proud of what we have managed to achieve so far together with the artists, writers, and other voices and bodies constituting documenta 14, including the team that produced and sustained the project and the team of documenta gGmbH that facilitated its realization with rare determination and insight. The efficacy of a possible political gesture within the field of art lies in its capacity to produce debates that transcend this confined field, and documenta 14 has very soon found itself embattled in discussions that show the larger resonance of the questions we asked and embodied through the essential curatorial, organizational, and political decisions taken early in the project's development, adopting a decidedly anti-essentialist stance and exercising irreverence towards the actually existing modes of spectacle production and spectatorship. The present is here and now – and the future is ours to see and shape. Aware of the irreconcilable conflicts, contradictions, and sheer miseries that came to define the moment and ways in which we live now, we wish to thank the public for taking part in documenta 14, and we encourage your further participation in the weeks to come, and beyond.

documenta 14 RADIO PROGRAM

KASSEL WEEK 19

Aug 11-17, 2017

Auf den nächsten Seiten finden Sie einen Überblick über das Radio- und TV-Programm der documenta 14 sowie über alle Veranstaltungen der kommenden zwei Wochen. Die Einträge sind nach Veranstaltungsorten sortiert. Am Ende jeder Seite finden Sie zusätzlich einen kurzen Tagesüberblick.

Στις παρακάτω σελίδες θα βρείτε μια επισκόπηση των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων της documenta 14 και όλων των εκδηλώσεων που θα γίνουν τις επόμενες δύο εβδομάδες. Οι εκδηλώσεις παρατίθενται βάσει των χώρων. Υπάρχει επίσης σύντομη καθημερινή επισκόπηση σε κάθε σελίδα.

On the following pages you will find an overview of the radio and television programs of documenta 14 and all events taking place within the next two weeks. Events are listed by venue. There is also a short daily overview on each page.

Table with columns for days of the week (Friday 11.08, Saturday 12.08, Sunday 13.08, Monday 14.08, Tuesday 15.08, Wednesday 16.08, Thursday 17.08) and radio program details including artist names and titles.

VENUES PROGRAM

Table listing venue events with columns for date, time, and event title. Includes events like 'DANI CHRISTOU', 'MATTIN WITH DANAI LIODAKI', and 'POPE .L'.

Σε αυτή τη συνάντηση θα εξερευνηήσουμε τη γνώση που παρήχθη στους «προσφυγικούς καταυλισμούς». Με τους Isshaq Al-Barbary, Niklas Goldbach, Sandi Hilal, Elias Khoury, Khalil Abu Laham, Alessandro Petti, Lorenzo Pezzani, Rasha Salti, Jad Tabet and Eyal Weizman. Με τη συνεργασία του Arab Fund for Arts and Culture.

Die Initiativgruppe Griechenland - Erinnerung als Widerstand. Η Ομάδα Προτοβουλίας Ελλάδα - Η μνήμη ως αντίσταση (Initiativgruppe Griechenland - Erinnerung als Widerstand) προσκαλεί το κοινό στη Βουλή των Σομάτων για την ανάγνωση κειμένων σχετικά με την κατοχή της Ελλάδας από το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς.

ABRACADABRA C lädt all diejenigen, die in Kassel oder anderswo arbeiten oder nicht arbeiten - gleichgültig ob als Künstler_innen, Aktivist_innen oder als Mitglieder anderer Branchen dazu ein, sich gewerkschaftlich zu organisieren und das System mit Dreiseitenfußball und Triolectique auszuspielen. Eintritt frei.

Assuming the role of sellers and storytellers, performers move through the venue while carrying a soap called the O8: Black Stone. For performance hours, please check the documenta 14 website.

Zeit und Möglichkeit für reflexive Gespräche; ein offener Raum für Treffen und spontane Zusammenarbeiten. Weitere Informationen auf membrane.network. Eintritt frei.

Fourteen To The Floor ist eine wöchentliche Clubnacht, die während der 14-wöchigen Dauer der Ausstellung in Kassel von einem Kollektiv von documenta Mitarbeiter_innen in sich verändernder Form organisiert wird. Und so setzt sich die documenta 14 in der Nacht fort... Eintritt: 8 € (erm. 6 €)

Summary table at the bottom of the page showing event counts for each day of the week: Friday 11.08, Saturday 12.08, Sunday 13.08, Monday 14.08, Tuesday 15.08, Wednesday 16.08, Thursday 17.08.

documenta 14 RADIO PROGRAM

KASSEL WEEK 20

Aug 18-24, 2017

Table with 7 columns representing days from Friday 18.08 to Thursday 24.08, listing radio programs and stations like WPFW 89.3 FM.

VENUES PROGRAM

18-24.08 ALL DAY [CONTINUOUS] JANI CHRISTOU EPICYCLE FOR ANY PARTICIPANT. Includes text in Greek and English about the performance.

18./19.08 AND 21.-24.08 VARYING TIMES [3 H] STEFANOS TSIVOPOULOS THE PRECARIOUS ARCHIVE. Includes text in Greek and English about the archive performance.

24.08 20:00 [1 H] FRANCO "BIFO" BERARDI, FABIO STEFANO BERARDI, AND DIM SAMPAIO AUSCHWITZ ON THE BEACH. Includes text in Greek and English about the performance.

22.08 11:00 [3 H] IBRAHIM MAHAMA CHECK POINT SEKONDI LOCO, 1901-2030, 2016-2017. Includes text in Greek and English about the performance.

18.-24.08 11:00-20:00 [OPENING HOURS] BUTTERFLY PROJECT. Includes text in Greek and English about the exhibition.

22.08 18:00 [2 H] HOUSE OF COMMONS IN COOPERATION WITH ROTOPOL PRESS. Includes text in Greek and English about the reading.

18.08 17:00 [2 H] IRENA HAIDUK SPINAL DISCIPLINE, 2017. Includes text in Greek and English about the walking performance.

19./22./24.08 16:00 [5 H] POPE.L WHISPERING CAMPAIGN. Includes text in Greek and English about the street broadcasts.

24.08 21:00 [6 H] DJ SET FOURTEEN TO THE FLOOR. Includes text in Greek and English about the club night.

FRIDAY 18.08, SATURDAY 19.08, SUNDAY 20.08, MONDAY 21.08, TUESDAY 22.08, WEDNESDAY 23.08, THURSDAY 24.08. Includes a grid of numbers representing the days of the week.

documenta 14 DAILY FILM SCREENINGS

KASSEL

Aug 11-24, 2017

Das tägliche Filmprogramm der documenta 14 in Kassel umfasst breitgefächerte Einzelpräsentationen der Arbeiten des chinesischen Dokumentarfilmers Wang Bing und des in Brasilien geborenen israelischen Dokumentaristen David Perlov sowie eine Hommage an die US-amerikanische Experimentalfilmemacherin Anne Charlotte Robertson. Täglich werden die Tagebuchfilme des litauisch-US-amerikanischen Regisseurs Jonas Mekas gezeigt, jeweils zusammen mit I had nowhere to go, einem filmischen Tribut an Mekas des schottischen Künstlers Douglas Gordon. Ebenfalls täglich werden Kinoarbeiten gezeigt, die anlässlich der documenta 14 entstanden sind - An Opera of the World des in Mali geborenen Manthia Diawara und Le fort des fous der französisch-algerischen Künstlerin Narimane Mari.

Στο καθημερινό κινηματογραφικό πρόγραμμα της documenta 14 στο Κάσσελ περιλαμβάνονται πλήρεις μονογραφικές παρουσιάσεις του έργου του Κινέζου σκηνοθέτη ντοκιμαντέρ Wang Bing και του Ισραηλινού, γεννημένου στη Βραζιλία καλλιτέχνη και σκηνοθέτη ντοκιμαντέρ David Perlov, καθώς επίσης ένα αφιέρωμα στην Αμερικανίδα σκηνοθέτρια του πειραματικού κινηματογράφου Anne Charlotte Robertson. Οι ταινίες ημερολογιακού χαρακτήρα του Λιθουανοαμερικανού Jonas Mekas προβάλλονται καθημερινά μαζί με τη νέα ταινία του Σκότου καλλιτέχνη Douglas Gordon I had nowhere to go, που αποτινεί φόρο τιμής στον Mekas. Επίσης, καθημερινά προβάλλονται τα κινηματογραφικά έργα που ήταν ανάθεση στο πλαίσιο της documenta 14. Ανάμεσά τους, το An Opera of the World του Manthia Diawara από το Μάλι και το Le fort des fous της Γαλλοαλγερινής καλλιτέχνης Narimane Mari.

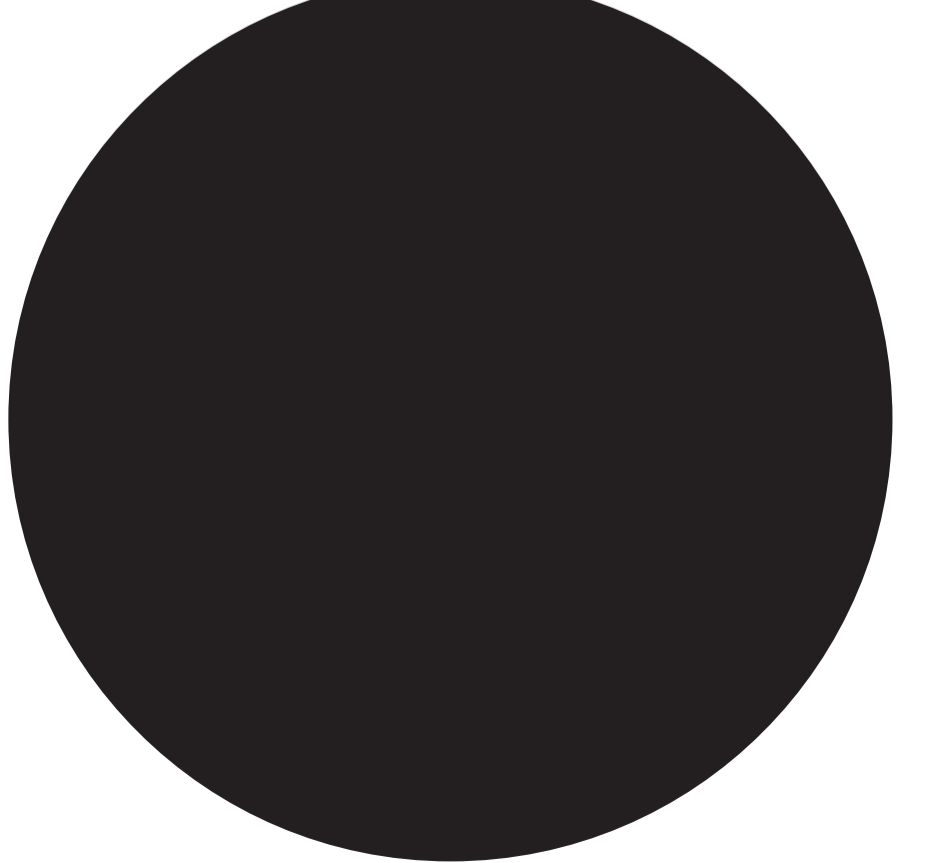
The daily film program of documenta 14 in Kassel consists of comprehensive monographic presentations of work by Chinese documentary filmmaker Wang Bing and the Brazilian-born, Israeli artist and documentarist David Perlov, as well as a tribute to the American experimental filmmaker Anne Charlotte Robertson. Lithuanian-American director Jonas Mekas's diary films are screened daily alongside a new film by Scottish artist Douglas Gordon, I had nowhere to go, a homage to Mekas. Cinematic works commissioned in the framework of documenta 14 are also screened daily, such as An Opera of the World by Mali-born Manthia Diawara, and Le fort des fous by French-Algerian artist Narimane Mari.

Table with 7 columns (Monday to Sunday) and multiple rows of film listings including titles like 'Old Aunt China', 'Memories of the Eichmann Trial', 'In Search of Ladino', 'Yavne Street', 'Diary, Part 1-6', 'My Stills, 1952/2002', 'Reminiscenzen aus Deutschland', 'Reminiscences of a Journey to Lithuania', 'Lost, Lost, Lost', 'An Opera of the World', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Tie Xi Qu: West of the Tracks', 'He Fengming, 2007', 'Yizhi: Traces, 2014', 'Diabiangou: The Ditch, 2010', 'I Had Nowhere to Go: A Portrait of a Displaced Person', 'Le Fort des Fous', 'Ballhaus, Narimane Mari', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Tong Dao: Coal Money, 2009', 'San Zimei: Three Sisters, 2012', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Ballhaus, Narimane Mari', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Ku Qian: Bitter Money, 2016', 'Fang Xiu Ying: Mrs. Fang, 2013', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Ballhaus, Narimane Mari', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Feng Ai: 'Til Madness Do Us Part, 2013', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Ballhaus, Narimane Mari', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Feng Ai: 'Til Madness Do Us Part, 2013', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Ballhaus, Narimane Mari', 'Gloria Kino, Wang Bing Retrospective', 'Feng Ai: 'Til Madness Do Us Part, 2013', 'Cinestar, Douglas Gordon', 'Ballhaus, Narimane Mari'.

BALLHAUS, NARIMANE MARI* Die kostenlosen Eintrittskarten für die Filmvorführungen im Ballhaus müssen zuvor im Presse- und Informationszentrum Friedrichsplatz 4, 34117 Kassel, abgeholt werden. Von dort fährt täglich um 15:30 Uhr ein Shuttle-Service ab. Bei verspätetem Eintreffen kann kein Einlass gewährt werden.

BALLHAUS, NARIMANE MARI* Για τις προβολές στο Ballhaus πρέπει να προμηθευτείτε τα δωρεάν εισιτήρια εισόδου από το Κέντρο Τύπου και Πληροφοριών, στη διεύθυνση Friedrichsplatz 4, 34117 Κάσσελ, από όπου αναχωρεί λεωφορείο καθημερινά στη 1:30 μ.μ. Δεν επιτρέπεται η είσοδος σε περίπτωση αργατοσημηνής άφιξης.

BALLHAUS, NARIMANE MARI* Free tickets for the screenings at the Ballhaus must be first obtained at the Press and Information Center, Friedrichsplatz 4, 34117 Kassel, where a shuttle to Ballhaus departs at 15:30. No admittance for late arrivals.

A DOCUMENTA 14 FILM PROGRAM WITH ALBERTO GRIFI,
ISUMATV, SARAH MALDOROR, ALANIS OBOMSAWIN,
NAGISA ŌSHIMA, AND MOHAMED SOUEID

Das Filmprogramm TV Politics schaut zurück auf einige der wichtigsten Artikulationsversuche einer radikalen Politik des Fernsehens seit Mitte des 20. Jahrhunderts. Es nimmt Filmarbeiten in den Blick, deren Ziel es war, das Potenzial von Fernsehen neu zu denken und gleichzeitig eine andere Art von Analyse sozialer und kultureller Realität anzubieten. Diese Momente einer reflexiven und kritischen TV-Politik, ausgehend von spezifischen politischen Auseinandersetzungen, werfen noch heute Fragen auf, die über die Details von Zeit- und Medienparadigmen hinausgehen und einen notwendigen und fruchtbaren Boden für eine Kritik zeitgenössischer Bildproduktion liefern. Alle Vorstellungen: Originalversion mit englischen Untertiteln.

BALi-Kinos im Kulturbahnhof Kassel, Rainer-Dierichs-Platz 1, 34117 Kassel
Eintritt: 7,50 € (erm. 7 €)

To TV Politics είναι ένα κινηματογραφικό πρόγραμμα που αναψηλαφεί μερικές από τις πιο αξιοσημείωτες απόπειρες διατύπωσης μιας ριζοσπαστικής προσέγγισης στην πολιτική της τηλεόρασης από τα μέσα του 20ού αιώνα. Επανεξετάζει κινηματογραφικά έργα που δημιουργήθηκαν ακριβώς για να αναστοχαστούν τι θα μπορούσε να είναι η τηλεόραση, επιδιώκοντας ταυτόχρονα να προσφέρουν ένα διαφορετικό είδος ανάλυσης της κοινωνικής και πολιτιστικής πραγματικότητας. Με βάση συγκεκριμένους πολιτικούς αγώνες, αυτές οι ανυπόκειες της κριτικής τηλεοπτικής πολιτικής ακόμα θέτουν ερωτήματα που υπερβαίνουν τη συγκεκριμένη χρονικότητα και τα μιντιακά Παραδείγματα, και παρέχουν το απαραίτητο και γόνιμο έδαφος για μια κριτική της σύγχρονης παραγωγής εικόνας. Όλες οι ταινίες προβάλλονται στην αυθεντική γλώσσα με αγγλικούς υπότιτλους. BALi-Kinos im Kulturbahnhof Kassel, Rainer-Dierichs-Platz 1, 34117 Kassel. Εισιτήριο: 7,50 € (μειωμ. 7 €)

TV Politics is a film program that revisits some of the most significant attempts to articulate a radical approach to the politics of television since the mid-twentieth century. It returns to film works conceived for the purpose of rethinking what television could be, while at the same time seeking to provide a different kind of analysis of social and cultural reality. Grounded in specific political struggles, these instances of reflexive and critical TV policy still raise questions that transcend the specifics of time and media paradigms and provide a necessary and fertile ground for a critique of contemporary image production. All screenings: original versions with English subtitles.

BALi-Kinos im Kulturbahnhof Kassel, Rainer-Dierichs-Platz 1, 34117 Kassel
Entrance fee: 7,50 € (red. 7 €)

11.08 20:30
INTRODUCTION: RASHA SALTI AND MOHAMED SOUEID
MOHAMED SOUEID
• NIGHTFALL, 2000, LEBANON, 80'
• BEING CAMELIA (SELECTION), 1994, LEBANON, 5'

Für Nightfall hat Mohamed Soueid Mitglieder der Studentenbrigade der Palästinensischen Befreiungsorganisation (PLO), zu der er selbst einmal gehörte, dabei gefilmt, wie sie gemeinsame Erinnerungsorte besuchen. Mit rauer Stimme zeichnet er ein poetisches, mit einer gehörigen Portion Alkohol versetztes Porträt besiegter Kämpfer. Being Camelia ist ein Zusammenschritt von Kurzvideos für das Fernsehen, die unerwartet zu einer kontroversen, satirischen täglichen Serie in der Nachkriegszeit des Libanon gerieten.

Στην ταινία Nightfall ο Mohamed Soueid κινηματογράφησε μέλη της φοιτητικής ταξιαρχίας της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO), στην οποία είχε ενταχθεί και ο ίδιος. Επισκέπτεται ξανά τους τόπους της κοινής μνήμης, συνθέτοντας ένα συγκινητικό πορτρέτο των ηττημένων αγωνιστών με πολλή ποίηση και γενναίες δόσεις αλκοόλ. Being Camelia ονομάζεται το σύνολο πειραματικών τηλεοπτικών κλιπ που αναπάντεχα μετατράπηκαν σε αμφιλεγόμενη σατιρική καθημερινή σειρά στον μεταπολεμικό Λίβανο.

For Nightfall, Mohamed Soueid filmed members of the Palestine Liberation Organization (PLO) student brigade, which he himself had joined. Revisiting their shared sites of memory, he draws a raspy-voiced portrait of defeated militants infused with poetry and generously doused in alcohol. Being Camelia is a compilation of experimental short clips for TV that were unexpectedly turned into a controversial satirical daily series in postwar Lebanon.

17.08 17./18.08 14:00, 17:00, AND 20:30
NAGISA OSHIMA
• THE DAWN OF ASIA, PARTS 1-6, 1964, JAPAN, 318'
14:00
THE DAWN OF ASIA, PARTS 1-2
17:00
THE DAWN OF ASIA, PARTS 3-4
20:30
THE DAWN OF ASIA, PARTS 5-6

The Dawn of Asia ist ein Fernsehspiel in 13 Episoden, das von der Zusammenarbeit chinesischer und japanischer Revolutzler im frühen 20. Jahrhundert handelt. Nagisa Oshima unternahm hier einen der seltenen Versuche, in einem sozialen Nachkriegsklima, in dem Japan sowohl von wirtschaftlicher Prosperität als auch von der zunehmenden Allgegenwärtigkeit der Massenmedien geprägt wurde, ein TV-Drama zu drehen. Mit scheinbar konventionellen filmischen Darstellungsmethoden thematisiert dieser auf Breitenwirksamkeit abzielende Film das Narrativ transasiatischer Solidarität und fordert dabei den Nationalismus auf beiden Seiten heraus.

To Dawn of Asia είναι ένα τηλεοπτικό δράμα που αποτελείται από δεκατρία επεισόδια με θέμα τη συνεργασία επαναστατών από την Κίνα και την Ιαπωνία στις αρχές του 20ού αιώνα. Ηταν μια σπάνια απόπειρα του Nagisa Oshima να σκηνοθετήσει ένα τηλεοπτικό δράμα στο κοινωνικό κλίμα μιας εποχής όπου η Ιαπωνία βίωσε τη μεταπολεμική ευημερία και τις συνέπειες από την επικράτηση του μιντια. Κάνοντας μια προσπάθεια να απευθυνθεί στο ευρύ κοινό μέσω μιας φαντασμακί συμβατικής μεθόδου κινηματογραφικής αναπαράστασης, το Dawn of Asia παρουσιάζει το έπος της ασιατικής αλληλεγγύης ανατρέποντας το αφήγημα του εθνικισμού και στις δύο χώρες.

The Dawn of Asia is a TV drama consisting of thirteen episodes about the trans-China/Japan collaboration of revolutionaries in the early twentieth century. It was Nagisa Oshima's rare attempt to direct a TV drama in a social atmosphere in which Japan was embracing postwar prosperity as well as the effects of permeating mass media. Making an effort to reach out to the mass audience through a seemingly conventional method of filmic representation, Dawn of Asia takes up the epic of trans-Asiatic solidarity while challenging nationalism on both sides.

18.08 14:00, 17:00, AND 20:30
NAGISA OSHIMA
• THE DAWN OF ASIA, PARTS 7-13, 1964, JAPAN, 371'
14:00
THE DAWN OF ASIA, PARTS 7-8
17:00
THE DAWN OF ASIA, PARTS 9-10
20:30
THE DAWN OF ASIA, PARTS 11-13

Inspired by Marcel Duchamp und 1966 im Guggenheim Museum vorgeführt, ist Verifica Incerta eines der ersten Beispiele für einen Film, der zur Gänze aus Found-Footage-Material besteht und aus diesem montiert wurde. Das Kult-Video des politischen Kinos Italiens, Festival del Proletariato giovanile al Parco Lambro, ist ein Bericht über den Aufstand, der 1976 während des sechsten Festivals des jungen Proletariats im Lambro-Park in Mailand ausbrach. Hier zu filmen bedeutet unmittelbare Einlassung und katalysierende Teilnahme. In Dinni e la Normalina, einem „fantastisch politischen“ Science-Fiction-Film, setzt die Staatsmacht die kürzlich entdeckte Droge Normalina dazu ein, Bürger_innen zu vorbildlichen Arbeiter_innen und Angestellten zu machen. Dies ruft geheime Gruppen von Dissident_innen und Terrorist_innen auf den Plan.

Η ταινία Verifica Incerta, εμπνευσμένη από τον Marcel Duchamp, η οποία προβλήθηκε στο Μουσείο Guggenheim το 1966, είναι μια από τις πρώτες ταινίες που γυρίστηκαν εξ ολοκλήρου με υφιστάμενα κάρφ. Το Festival del Proletariato giovanile al Parco Lambro, ένα καλτ βίντεο του ιταλικού πολιτικού κινηματογράφου, καταγράφει την εξέγερση που ξέσπασε στο έκτο Φεστιβάλ Νέων Προλεταρίων στο Πάρκο Λάμπρο του Μιλάνου το 1976. Εδώ η κινηματογράφηση γίνεται άμεση εμπλοκή, καταλυτική συμμετοχή. Στο Dinni e la Normalina, έργο επιστημονικής φαντασίας και «πολιτικής φαντασίας», η κρατική εξουσία χρησιμοποιεί ένα νεότευκτο ναρκωτικό που λέγεται «νορμαλίνη» για να μετατρέψει όλους τους πολίτες σε υποδεδειγμένους εργαζόμενους και επιτυχημένους υπαλλήλους γραφείου.

Inspired by Marcel Duchamp and screened at the Guggenheim Museum in 1966, Verifica Incerta is one of the first examples of a film entirely made by using and editing found footage. A cult video from Italian political cinema, Festival del Proletariato giovanile al Parco Lambro is a record of the revolt that arose at the sixth Festival of the Young Proletariat held in Parco Lambro in Milan in 1976. Here filming becomes direct involvement, catalyzing participation. In Dinni e la Normalina, a “fantasy political” sci-fi film, state power uses a newly discovered drug called Normalina, transforming all citizens into model workers and employees and provoking the emergence of clandestine groups of dissidents and terrorists.

24.08 20:30
INTRODUCTION: MARCO SCOTINI
ALBERTO GRIFI
• GIANFRANCO BARUCHELLO AND ALBERTO GRIFI, VERIFICA INCERTA, 1964-65, ITALY, 30'
• ALBERTO GRIFI, FESTIVAL DEL PROLETARIATO GIOVANILE AL PARCO LAMBRO, 1976, ITALY, 30'
• ALBERTO GRIFI, DINNI E LA NORMALINA (LA VIDEOPOLIZIA PSICHIATRICA CONTRO I SEDICENTI NUCLEI DI FOLLIA MILITANTE), 1977, ITALY, 27'

A TRIBUTE TO ANNE CHARLOTTE ROBERTSON

Alle Filme: Originalversion
Gloria-Kino, Friedrich-Ebert-Straße 3, 34117 Kassel
Eintritt: 7,50 € (erm. 7 €)

Όλες οι ταινίες προβάλλονται στην αυθεντική γλώσσα.
Gloria-Kino, Friedrich-Ebert-Straße 3, 34117 Kassel
Εισιτήριο: 7,50 € (μειωμ. 7 €)

All screenings: original versions
Gloria-Kino, Friedrich-Ebert-Strasse 3, 34117 Kassel
Entrance fee: 7,50 € (red. 7 €)

23.08 20:30
INTRODUCTION: HADEN GUEST
ANNE CHARLOTTE ROBERTSON
• PIXILLATION, 1976, USA, 3'
• DEPRESSION FOCUS PLEASE, 1984, USA, 4'
• APOLOGIES, 1986/90, USA, 17'
• FIVE YEAR DIARY REEL 26: FEBRUARY 28-MAY 20 1983: FIRST SEMESTER GRAD SCHOOL, 1983, USA, 26'
• FIVE YEAR DIARY REEL 83: DECEMBER 24 1995-MARCH 19 1997: UNTITLED (FINAL FINISHED REEL OF THE FIVE YEAR DIARY), 1995-97, USA, 26'
• MELON PATCHES, 1998, USA, 27'

Diese Filmreihe zum Werk von Anne Charlotte Robertson präsentiert radikale Methoden des Selbstporträts sowie des tagebuchartigen Kinos, denen sie sich in ihrer produktiven, jedoch nur allzu kurzen Karriere bedient hat. Während der selten zu sehende Pixillation zu den fesselndsten Filmen ihres Frühwerks zählt, verwandelt Apologies, der heute Kultstatus besitzt, auf faszinierende Weise eine brutale, aber nichtsdestotrotz schamlos komische Tirade der Selbstbeschimpfung in eine bezaubernde Katharsis. Aus ihrem Hauptwerk, dem Five Year Diary, werden stellvertretend zwei „Reels“ gezeigt: die beeindruckende Reel 26: First Year Grad School und Reel 83, das letzte und ergreifende Kapitel ihres Epos. Die Reihe schließt mit Melon Patches, einer bukolischen Ode an ihren geliebten Garten.

Το κινηματογραφικό πρόγραμμα με ταινίες της Anne Charlotte Robertson προβάλλει τους ριζοσπαστικούς τρόπους αυτοπροσωπογραφίας και ημερολογιακού σινεμά που αναπτύχθηκαν στη διάρκεια της πλούσιας, ωστόσο σύντομης σταδιοδρομίας της σκηνοθέτριας. Ενώ το έργο Pixillation, που προβάλλεται σπάνια, είναι από τα πιο εντυπωσιακά πρώιμα έργα της, το εμβληματικό πλέον Apologies μεταμορφώνει με μαγευτικό τρόπο ένα ομό αλλά εμφανέστατα κομικό αυτοποτομικό παραλήρημα σε εποδική κάθαρση. Περιλαμβάνονται δύο «ισομινέες» από το αριστούργημα Five Year Diary, που εδώ εκπροσωπείται από τη γοητευτική ταινία Reel 26: First Year Grad School και το Reel 83, το συγκινητικό καταληκτικό κεφάλαιο του έπους της. Το πρόγραμμα ολοκληρώνεται με το Melon Patches, μια βουκολική οδή στον αγαπημένο κήπο της.

This program of films by Anne Charlotte Robertson showcases the radical modes of self-portraiture and diaristic cinema uniquely refined across her prolific yet all-too-short career. While the rarely seen Pixillation is among her most arresting early works, the now iconic Apologies spellbindingly transforms a harsh yet brazenly comic self-deprecatory rant into an incantatory catharsis. Two “reels” are included in her magnum opus, the Five Year Diary, here represented by the fascinating Reel 26: First Year Grad School as well as Reel 83, the poignant final chapter of her self-effacing epic. The program closes with Melon Patches, a bucolic ode to Robertson's beloved garden.

documenta 14 KEIMENA TV PROGRAM

ATHENS

Aug 11-24, 2017

Keimena: Ein Filmprogramm der documenta 14 auf ERT2, curated by Hila Peleg und Vassily Bourikas. Jeden Montag um Mitternacht. Nach den Ausstrahlungsterminen können die Filme in Griechenland weitere sieben Tage auf webtv.ert.gr gestreamt werden. Alle Filme werden in Originalsprache mit griechischen Untertiteln gezeigt.

Κείμενα: ένα πρόγραμμα ταινιών της documenta 14 στην EPT2, κάθε Δευτέρα μεσάνυχτα, υπό την επιμέλεια της Hila Peleg και του Βασίλη Μπούρικα. Οι ταινίες παρουσιάζονται στην αυθεντική τους γλώσσα με ελληνικούς υπότιτλους και είναι διαθέσιμες στην Ελλάδα μέσω του webtv.ert.gr για επτά ημέρες μετά την τηλεοπτική τους μετάδοση.

Keimena: a documenta 14 Film Program on ERT2 curated by Hila Peleg and Vassily Bourikas. Mondays at midnight. The films are also available for streaming within Greece via webtv.ert.gr for seven days after each broadcast. All films are streamed in their original language with Greek subtitles.

14.08

INTRODUCTION: MARIA OIKONOMOU

EVA STEFANI

• LOUOMENOI (BATHERS), 2008, GREECE, 46'

Der Titel von Eva Stefani's Film Bathers verweist auf eine Tradition der Malerei, die im 19. Jahrhundert gleichzeitig mit dem Aufkommen von Freizeit, der Nudistenbewegung und der Liebe zur Natur entstand. Die berühmtesten Beispiele dafür sind die Badenden von Edgar Degas oder Paul Cézanne.

Obgleich es sich bei dem gewählten Medium nun um Film handelt, beschreibt auch Stefani das heilsame Bad in Kuranstalten wie Edipso, Philippi und Ikaría. Die Badenden sind hier ältere Menschen, die sich aber wie Teenagerverhalten. Während der Sommerferien vergessen sie das Leben im Winter, das von klaren gesellschaftlichen Rollen bestimmt wird. Sie tauchen in die Heilwasserquellen ein und singen den ganzen Tag; doch tief im Innern fürchten sie den Tod; wissen nicht, ob sie sich im nächsten Sommer wiedersehen werden.

Eva Stefani folgt ihren Badenden nicht bloß mit einem „Kino der Beobachtung“, wie sie selbst sagt, und sie dokumentiert“ auch nicht einfach griechische Kuranstalten, indem sie ihren Film zu einem „Spiegel der Wirklichkeit“ macht. Mittels ihrer ästhetischen Entscheidungen durchbricht sie stattdessen die Grenzen des Dokumentarischen. Einerseits zeichnet der Film eine spezifische historische Zeit auf (das Jahr 2008), in der die Krise bereits am Horizont heraufdämmerte. Andererseits lässt er die Entfaltung einer großen Zeiteutiefe zu, denn die Charaktere scheinen im Laufe der letzten drei Jahrzehnte gleich einem Ritual immer wieder denselben Sommer zu durchleben. Auf diese Weise wird das Historische mit dem zeitlosen Wesen der Wiederholung verwoben.

Die Bathers – die sich nicht nur Schlamm-packungen auflegen, sondern bereits selbst so aussehen, als seien sie aus Ton gemacht – geraten deshalb möglicherweise zu einer Allegorie auf das Phänomen des Lebens insgesamt.

Ο τίτλος της ταινίας της Εύας Στεφανή, Λουόμενοι, υποδηλώνει μια ζωγραφική παράδοση η οποία εμφανίζεται κυρίως τον 19ο αιώνα, παράλληλα με την ανάπτυξη του ελεύθερου χρόνου, το κίνημα του γυμνισμού και τη φυσιολατρία — οι Λουόμενοι του Degas ή του Cézanne αποτελούν τριανά δείγματα αυτής της τάσης.

Εδώ, αν και το μέσο είναι πλέον ο κινηματογράφος, η Στεφανή καταγράφει την πρακτική της λουτροθεραπείας στις ιαματικές πηγές της Αϊδίψου, των Φιλίππων και της Ικαρίας. Οι λουόμενοι είναι υπερηλικείς, αλλά συμπεριφέρονται σαν έφηβοι. Κατά τις καλοκαιρινές τους διακοπές ξεχνούν τη ζωή του χειμώνα με τους σφαιές κοινωνικούς της ρόλους. Βουτούν στα νερά των μεταλλικών πηγών και τραγουδούν διαρκώς — κατά βάθος όμως φοβούνται τον θάνατο και δεν ξέρουν αν θα ιδωθούν ξανά το επόμενο καλοκαίρι.

Η Εύα Στεφανή δεν αφήνει την ταινία να λειτουργήσει σαν «αθρόεςτης της πραγματικότητας», παρακολουθώντας απλώς τους λουόμενους μέσω του «κινηματογράφου της παρατήρησης», όπως λέει η ίδια. Αντίθετα, με τις αισθητικές επιλογές της σπάει τα όρια του ντοκιμαντέρ. Αφενός, η ταινία αποσιπάει έναν ιστορικό χρόνο: το 2008, ενώ στον ορίζοντα διαφαίνεται η κρίση. Αφετέρου, αφήνει να ξεδιπλωθεί ένα μεγάλο βάθος χρόνου, καθώς οι πρωταγωνιστές μοιάζουν να επαναλαμβάνουν τελετουργικά το ίδιο καλοκαίρι τις τελευταίες τρεις δεκαετίες. Έτσι, το ιστορικό διαπλέκεται με την αγρονή φύση της επανάληψης. Έτσι, το ιστορικό διαπλέκεται με την αγρονή φύση της επανάληψης. Έτσι, το ιστορικό διαπλέκεται με την αγρονή φύση της επανάληψης. Έτσι, το ιστορικό διαπλέκεται με την αγρονή φύση της επανάληψης.

The title of Eva Stefani's Bathers points to a painterly tradition that emerged in the nineteenth century alongside the advent of leisure, the nudist movement, and love for nature. Its most famous examples are the bathers of Edgar Degas or Paul Cézanne.

Although the medium is now cinema, Stefani documents the practice of medicinal bathing in the spas of Edipso, Philippi, and Ikaría. The bathers are aged, but act like teenagers. During their summer holiday they forget their winter life, with its clear social roles. They immerse themselves in the mineral water springs and they sing all the time, yet deep down they fear death, not knowing if they will meet again next summer.

Eva Stefani does not merely follow her bathers through “observational cinema,” as she says, nor does she simply “document” the Greek spas, letting the film function as a “mirror of reality.” Instead, with her aesthetic choices, she manages to break through the limits of documentary. On the one hand, the film records a specific historical time, 2008, as the crisis looms on the horizon. On the other, she allows a great depth of time to unfold, as the characters seem to repeat the same summer, like a ritual, for the past three decades. The historical is thus intertwined with the timeless nature of repetition. This is probably why the bathers—who do not merely go into the mud but look as if they were made of clay—seem to become an allegory of the very phenomenon of life.

21.08

INTRODUCTION: DIETER ROELSTRAETE

CHANTAL AKERMAN

• GOLDEN EIGHTIES, 1986, FRANCE/BELGIUM/SWITZERLAND, 96'

• NO HOME MOVIE, 2015, BELGIUM/FRANCE, 115'

Chantal Akerman, die Regisseurin von No Home Movie und Golden Eighties sowie anderen Klassikern des unabhängigen Kinos, starb im Oktober 2015. Ihre kompromisslose und entschiedene Laufbahn als Filmemacherin kulminierte in dem einzigartig radikalen Testament ihres letzten Spielfilms No Home Movie.

Der respektlose Debutfilm Saute ma Ville (1968) der damals 18-jährigen Autorenfilmerin spielte in der Küche ihrer Eltern in Brüssel. Ihr bekanntester Film, der 1975 gedrehte feministische Meilenstein Jeanne Dielman, 23 Quai du Commerce, 1080 Bruxelles, entfaltet sich beinahe zur Gänze in der beengenden Begegntheit der Wohnung einer Frau.

Was scheint also naheliegender für den Abschluss einer solchen Karriere als Filmemacherin als das liebevolle und herzergründende Porträt einer Mutter, dessen nachdrücklichste Szenen sich wieder in der Küche in Brüssel abspielen? Ein Home Movie also — und doch alles andere als das, denn No Home Movie fängt den konstanten Versuch der Künstlerin ein, mit ihrem Gefühl der Heimatlosigkeit fertigzuwerden. Und er endet mit einer typisch schonungslosen und verstörenden Schlusseinstellung.

Dass Akerman in der Lage war, auch ein heiteres Bild des Alltags zu zeichnen, bestätigt Golden Eighties. Hier wird die Liebe der Tochter zu ihrer Mutter (einer gebürtigen Polin und Überlebenden der Vernichtungslager der Nationalsozialisten) und deren Eltern durch eine köstlich leichte, romantische Musicalscomédie zum Ausdruck gebracht. Der Film spielt in einem Einkaufszentrum der 1980er Jahre und enthält zahlreiche autobiografische Anspielungen und Zweideutigkeiten. Man wird die beiden Seiten von Chantal Akerman noch sehr lange vermissen.

Η Chantal Akerman, σκηνοθέτις των ταινιών Golden Eighties και No Home Movie, μεταξύ άλλων κλασικών έργων του ανεξάρτητου κινηματογράφου, πέθανε τον Οκτώβριο του 2015. Η ασυμβίβαστη σταδιοδρομία της κορυφώθηκε με τη ριζοσπαστική παρακαταθήκη που αφήνει με την τελευταία της μεγάλη μηχανή τους No Home Movie.

Το ανταντρεπτικό νεταμπούτο της Ακέρμαν ως δεκαοκτάχρονης κινηματογραφίστριας, το Saute ma Ville, διαδραματιζόταν στην κουζίνα του πατρικού της σπιτιού στις Βρυξέλλες. Η πιο γνωστή της ταινία, ένα φεμινιστικό ορόσημο του 1975 με τίτλο Jeanne Dielman, 23 Quai du Commerce, 1080 Bruxelles, εκτυλίσσεται σχεδόν αποκλειστικά στα ελισσοφορικά όρια του σπιτιού μιας γυναίκας.

Επομένως μοιάζει απόλυτα λογικό να ολοκληρωθεί η κινηματογραφική της πορεία με ένα τριφερό, σαρακτικό πορτρέτο της μητέρας της, όπου οι πιο παισιωτικές σκηνές διαδραματίζονται και πάλι σε μια κουζίνα στις Βρυξέλλες. Μια «σπιτική» ταινία, λοιπόν — αλλά και το εντέλει αντίθετό της, καθώς καταγράφει τη σκηνοθεσία που προσπαθεί να διαχειριστεί την αίσθηση ότι όλη της τη ζωή ήταν άστεγη. Η ταινία καταλήγει με ένα χαρακτηριστικό σιλόρι, συνταρακτικό φινάλε.

Το ότι η Akerman ήταν σε θέση να παρουσιάσει μια πιο ρόδινη εικόνα της καθημερινής ζωής αποδεικνύεται στα Golden Eighties. Εδώ η αγάπη της κόρης προς τη μητέρα (γεννημένη στην Πολωνία, και μια από τους επιζώντες των ναζιστικών στρατοπέδων εκκαθάρισης) και τους γονείς της μητέρας εκφράζεται σε μια ευχάριστη και ζωηρή μουσική κωμωδία. Τοποθετημένη σε ένα πολυκατάστημα της δεκαετίας του '80, η ταινία είναι γεμάτη υπονοούμενα και αυτοβιογραφικές αναφορές. Οι δύο πλευρές της Chantal Akerman θα μας λείπουν για πάντα.

Chantal Akerman, the director of No Home Movie and Golden Eighties among other classics of independent cinema, died in October 2015. Her uncompromising career culminated in the singularly radical testament of her final feature film, No Home Movie.

Akerman's irreverent debut as an eighteen-year-old auteur, Saute ma Ville, was set in the kitchen of her parents' home in Brussels. Her best known film, the 1975 feminist landmark Jeanne Dielman, 23 Quai du Commerce, 1080 Bruxelles, unfurled almost entirely in the claustrophobic confines of a woman's home. So it seems only fitting that her career as a filmmaker should conclude with a loving, heart-rendering portrait of her mother, the most probing scenes of which are set, once again, in a Brussels kitchen. A home movie, then — but also anything but, as it captures the artist trying to come to grips with a lifelong sense of homelessness. It concludes with a typically unsparingly, unsettling final scene.

That Akerman was able to paint a rosier picture of everyday life is attested in Golden Eighties. Here the daughter's love for her mother (a Polish-born survivor of the Nazi extermination camps) and her mother's parents is expressed in a deliciously lithe romantic musical comedy. Set in a vintage 1980s shopping mall, the film is full of autobiographical winks and double-entendres.

The two sides of Chantal Akerman will be missed for a long time to come.

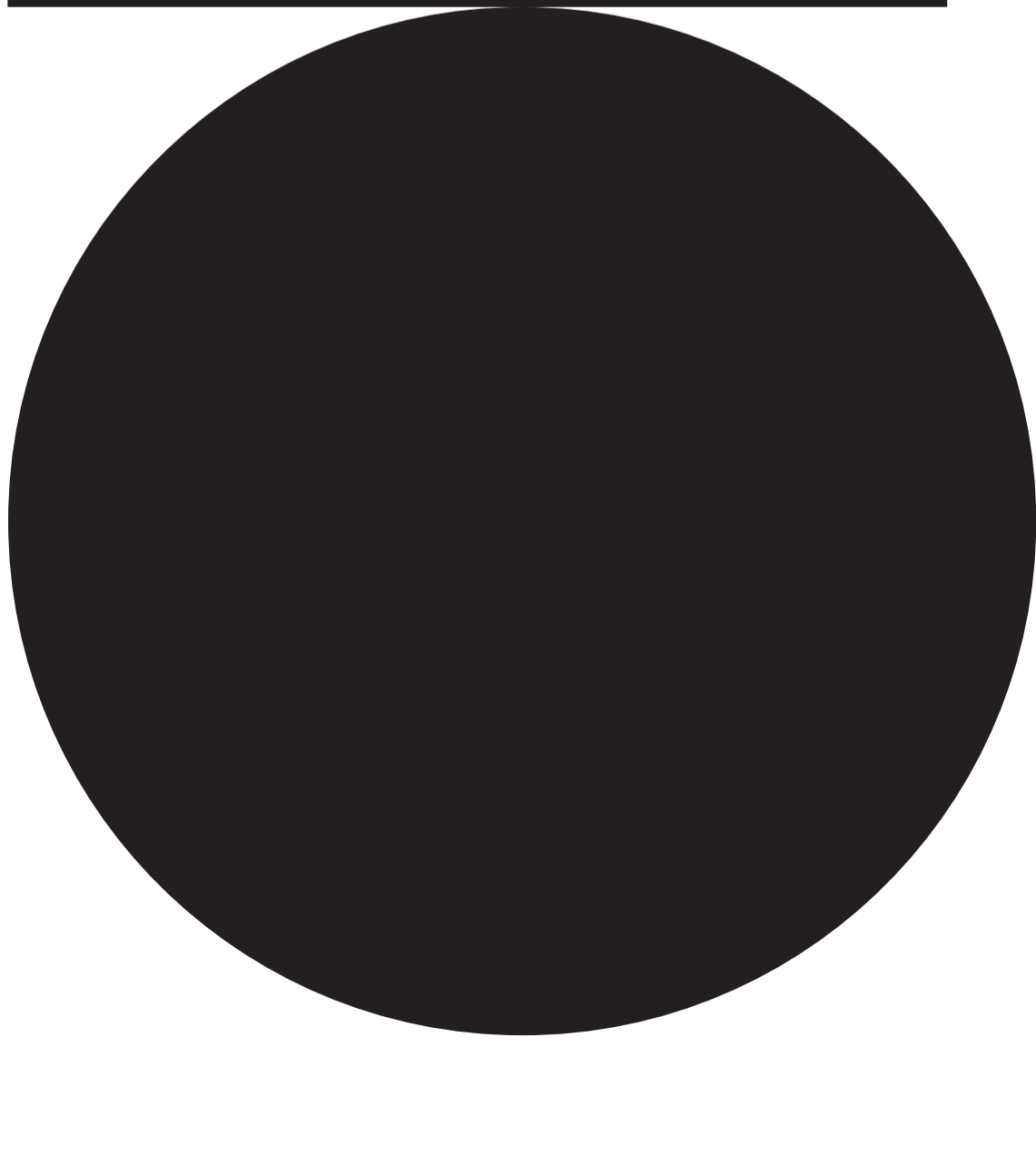
VENUES PROGRAM

Nach dem Ende der documenta 14 in Athen entwickeln sich einige Arbeiten weiter, andere treten in eine neue Phase ein. Im Folgenden finden Sie eine Auswahl dieser Werke.

Μετά την ολοκλήρωση της documenta 14 στην Αθήνα ορισμένα έργα εξακολουθούν να εξελίσσονται ή αναπτύσσονται σε νέα φάση. Δείτε παρακάτω μια επιλογή αυτών των προτζεκτ.

After the closing of documenta 14 in Athens certain works continue to evolve or enter a new phase. Below you will find a selection of these projects.

<p>11-24.08 VARIOUS TIMES [OPENING HOURS]</p> <p>GORDEN HOOKEY</p> <p>SOLIDARITY</p> <p>ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS - ASFA</p> <p>Gorden Hookey's Solidarity ist eine ortsspezifische Arbeit, die als Reaktion auf die Graffiti und Wandmalereien an der Kunsthochschule sowie in der Umgebung der ASFA-Gemeinschaft entstanden ist. Hookey stiftete die Wandmalerei den Student_innen der Kunsthochschule.</p> <p>Pireos Straße 256, Di. Mi. Fr. Sa. So. 11:00-21:00, Di 11:00-23:00, Eintritt frei</p>	<p>MURAL</p> <p>1</p> <p>RIZARI PARK</p> <p>Gorden Hookey's Solidarity is a site-specific work, made in response to the graffiti and mural works at the art school and in collaboration and solidarity with the ASFA community. Hookey gifted the mural to the students of the art school.</p> <p>Pireos 256, Tue., Wed., Fri., Sat., Sun. 11:00-21:00, Thur. 11:00-23:00, Free admission</p>	<p>11-24.08 ALL DAY [24/7]</p> <p>DAVID HARDING</p> <p>2</p> <p>"IF YOU DO NOT LOVE ME..." FROM SAMUEL BECKETT'S POEM "CASCANDO"</p> <p>David Hardings Arbeit im Rizaris Park wurde der Stadt Athen als Geschenk überlassen. Für seinen Pfad hat Harding zwei Zeilen aus Samuel Becketts Gedicht Cascando (1936) dazu benutzten Geist des Parks zu erwecken. „if you do not love me I shall not be loved / if I do not love you I shall not love.“</p> <p>Eintritt frei</p> <p>To έργο του David Harding στο πάρκο της οδού Ριζάρη έχει διοριστεί στην πόλη της Αθήνας. Για το μονοπάτι ο καλλιτέχνης επέλεξε δύο στίχους από το ποίημα Cascando (1936) του Samuel Beckett, σηκώνοντας το πνεύμα του πάρκου: «An you don't love me I shall not be loved / if I do not love you I shall not love.»</p> <p>Free admission</p> <p>den 'θ' αγαπήσω ποτέ».</p> <p>Είσοδος ελεύθερη</p>
<p>11-24.08 VARIOUS TIMES [OPENING HOURS]</p> <p>RICK LOWE & MARIA PAPADIMITRIOU</p> <p>VICTORIA SQUARE PROJECT</p> <p>Victoria Square Project operiert von der Ladenfront eines Geschäftshauses in der Elpidos 13 aus. Die Fußgängerzone führt zum Victoria Platz, der im Frühling 2015 in die Nachrichten geriet, nachdem er sich in ein provisorisches Flüchtlingslager verwandelt hatte. In diesem Gebiet ist es Rick Lowe und Maria Papadimitriou gelungen, Beziehungen aufzubauen und einen Dialog zu initiieren, der Kunst und Kultur mit kleinen Geschäftsbetrieben sowie mit Netzwerken für Migrant_innen- und Flüchtlingsgruppen verbindet.</p> <p>Voranmeldung unter +30 215 044 2783. Eintritt frei</p>	<p>SOCIAL SCULPTURE</p> <p>5</p> <p>THYSSALONIKI, STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART</p> <p>Το Πρότζεκτ Πλατεία Βικτωρίας εδρεύει σε ένα κατάστημα στην οδό Ελπίδος 13, έναν πεζόδρομο που οδήγει στην πλατεία, η οποία την άνοιξη του 2015 αποτέλεσε το επίκεντρο των εξελίξεων, όταν έγινε αυτοσχέδιο προσωρινός καταυλισμός. Σε αυτή τη ζώνη ο Rick Lowe και η Maria Παπαδημητρίου βρίσκουν τρόπους να συνάψουν δεσμούς, εγκαταστάσεις διαλόγου που συνδέουν την τέχνη και τον πολιτισμό με τους εμποροβιοτέχνες καθώς και με δίκτυα υποστήριξης σε ομάδες μεταναστών και προσφύγων.</p> <p>Κατόπιν συνεννόησης στο τηλ. +30 213 044 2783. Είσοδος ελεύθερη</p>	<p>11-24.08 10:00-18:00 [OPENING HOURS]</p> <p>O+A (BRUCE ODLAND / SAM AUINGER)</p> <p>CODA</p> <p>Coda wird am Staatlichen Museum für zeitgenössische Kunst aufgeführt, wo sich auch die Costakis-Sammlung von Werken der russischen Avantgarde befindet. Zusammengestellt in einer Zeit, als die Avantgarde in Russland geächtet war, enthält die Sammlung seltenes Archivmaterial zu musikalischen Experimenten der Avantgarde-Künstler_innen. Coda wird im Museum bis zum 17. September nachklingen, wenn die documenta 14 in Kassel endet.</p> <p>Kolokotroni-Sträße 21 - Moni Lazariston und Lagerhalle B1 - Hafen.</p> <p>Di-Sa 10:00-18:00</p>
<p>SOUND INSTALLATION</p> <p>4</p> <p>THYSSALONIKI, STATE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART</p> <p>Το έργο Coda παρουσιάζεται στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το οποίο στεγάζει τη Συλλογή Κωστάκη με έργα της ρωσικής πρωτοπορίας. Η συλλογή συγκεντρώθηκε από τον Γεώργιο Κωστάκη την εποχή που η πρωτοποριακή τέχνη ήταν παράνομη στη Ρωσία και περιλαμβάνει σπάνιο αρχαικό υλικό από τα μουσικά πειράματα των πρωτοποριακών καλλιτεχνών. Το έργο Coda ανηχεί στον χώρο του μουσείου έως τις 17 Σεπτεμβρίου, καταληκτική ημερομηνία της έκθεσης documenta 14 στο Κάσσελ.</p> <p>Κολοκotronή 21 – Μονή Λαζαριστών και Αποθήκη Β1 – Λιμένα. Τρ.-Σάββ. 10 π.μ.-6 μ.μ.</p> <p>Coda is performed at the State Museum of Contemporary Art, which holds the Costakis Collection of works from the Russian avant-garde. Assembled by George Costakis at a time when avant-garde works were outlawed in Russia, the collection includes rare archival material on the musical experiments of the avant-garde artists. Coda then resonates in the museum's space until September 17, the closing date of documenta 14 in Kassel.</p> <p>Kolokotroni 21 - Moni Lazariston and Warehouse B1 - Port. Tue. - Sat. 10:00-18:00</p>		

documenta 14 MAP

KASSEL VENUES

1 **Ehemaliger unterirdischer Bahnhof (KulturBahnhof) Former Underground Train Station (KulturBahnhof) Rainer-Dierichs-Platz 1 34117 Kassel**

2 **Neue Neue Galerie (Neue Hauptpost) Gießbergstraße 22 34117 Kassel**

3 **Tofufabrik Wollhagerer Straße 39A 34117 Kassel**

4 **Gießhaus (Universität Kassel) Giesshaus (University of Kassel) Mönchebergstraße 5 34127 Kassel**

5 **Gottschalk Halle (Universität Kassel) Gottschalk Halle (University of Kassel) Gottschalkstraße 20 34127 Kassel**

6 **Kulturzentrum Schlachthof Mombachstraße 10-12 34127 Kassel**

7 **Narrowcast House Gottschalkstraße 36 34127 Kassel**

8 **Nordstadtpark Fiedlerstraße/ Haarmannweg 34127 Kassel**

9 **Henschel-Hallen Wollhager Straße 109 34127 Kassel**

10 **Glas Pavillons an der Kurt-Schumacher-Straße Glass Pavilions on Kurt-Schumacher-Strasse Kurt-Schumacher-Straße 23-31 34117 Kassel**

11 **Königsplatz Königsplatz 34117 Kassel**

12 **Peppermint Untere Karlsstraße 8 34117 Kassel**

13 **Friedrichsplatz Friedrichsplatz 34117 Kassel**

14 **Zweherenturm Friedrichsplatz 18 34117 Kassel**

15 **Fridericianum Arbeiten der EMST Sammlung in der documenta 14 Parliament of the Körper (Rotunde) Works from the EMST Collection at documenta 14 Parliament of Bodies (Rotunda) Friedrichsplatz 18 34117 Kassel**

16 **Naturkundemuseum im Otoneum Steinweg 2 34117 Kassel**

17 **Presse- und Informationszentrum (ehemaliges Leder Meid-Geschäft) Press and Information Center (former Leder Meid store) Friedrichsplatz 4 34117 Kassel**

18 **Leder Meid-Apartment Leder Meid Apartment Friedrichsplatz 4 34117 Kassel**

19 **documenta Halle Du-Ry-Straße 1 34117 Kassel**

20 **Westpavillon (Orangerie) An der Karlsaue 20 34121 Kassel**

21 **Karlsaue Karlsaue Park An der Karlsaue 20 34121 Kassel**

22 **Kunsthochschule Kassel Menzelstraße 13-15 34121 Kassel**

23 **CineStar Karlsplatz 8 34117 Kassel**

24 **Neue Galerie Schöne Aussicht 1 34117 Kassel**

25 **Palais Bellevue Schöne Aussicht 2 34117 Kassel**

26 **Grimmwelt Kassel and Weinberg-Terrassen Grimmwelt Kassel and Weinberg-Terrassen Weinbergstraße 21 34117 Kassel**

27 **Museum für Sepulkalkultur Weinbergstraße 25 34117 Kassel**

28 **Hessisches Landesmuseum Brüder-Grimm-Platz 5 34117 Kassel**

29 **Torwache Brüder-Grimm-Platz 6 34117 Kassel**

30 **Gloria-Kino Friedrich-Ebert-Straße 3 34117 Kassel**

31 **Stadtmuseum Kassel Ständeplatz 16 34117 Kassel**

32 **BALI-Kinos im KulturBahnhof Kassel Rainer-Dierichs-Platz 1 34117 Kassel**

33 **Ballhaus Schlosspark 5 34131 Kassel Screenings täglich um 11 und 14 Uhr. Siehe Kalender für weitere Informationen. Screenings daily at 11 am and 2 pm. See calendar for additional information.**

34 **Bahnhof Kassel-Wilhelmshöhe Kassel-Wilhelmshöhe Train Station Willy-Brandt-Platz 1 34131 Kassel**

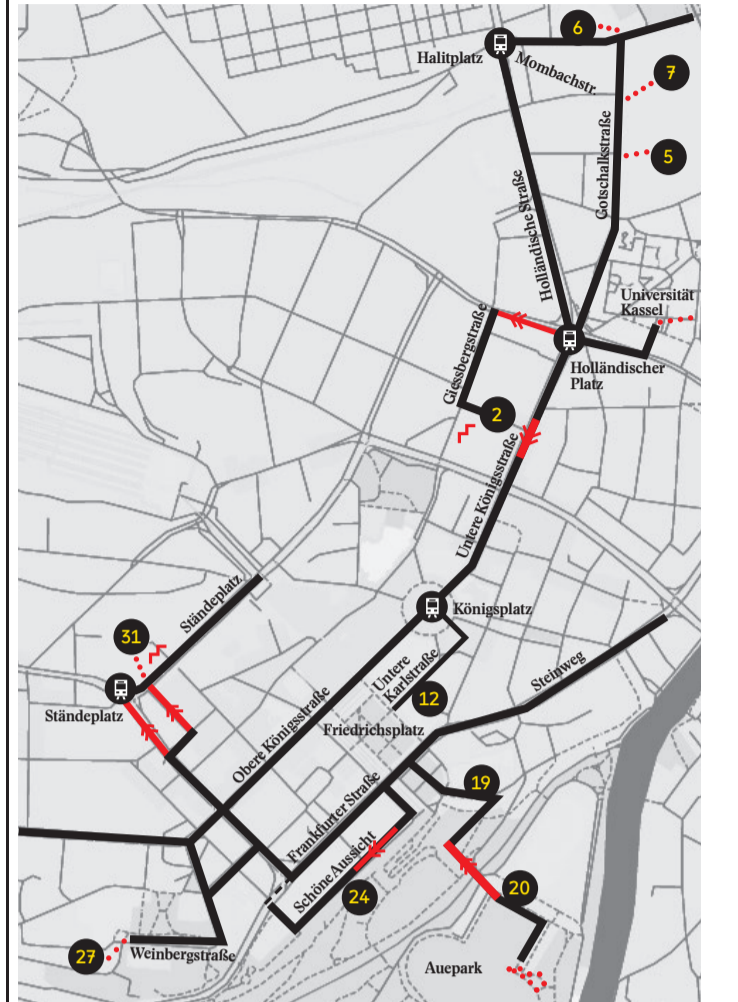
35 **Filmladen Kassel e.V. Goethestraße 31 34119 Kassel**

BARRIERE-FREIHEIT DOCUMENTA 14 **ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ DOCUMENTA 14** **ACCESSIBILITY DOCUMENTA 14**

Im Stadtzentrum liegen die Ausstellungsorte bzw. Ausstellungsorte und Tramstationen maximal 15 Minuten auseinander.

Οι διαδρομές μεταξύ των εκθεσιακών χώρων και των στάσεων του τραμ στο κέντρο της πόλης δεν ξεπερνούν τα 15 λεπτά.

In the city center the travel time between the venues or between venues and tram stops does not exceed 15 minutes.

• Treppen / σκαλοπάτια / stairs
 •••• Unbefestigter Weg / δρόμος χωρίς οδόστρωμα / unpaved path
 ⚡ Steigung / κλίση / incline
 --- Unterführung / υπόγειο διάβαση / underpass

Weitere Informationen zur Barrierefreiheit finden Sie demnächst auf www.documenta14.de

Επιπλέον πληροφορίες για την προσβασιμότητα θα είναι σύντομα διαθέσιμες στο www.documenta14.de

Additional information on accessibility will soon be available at www.documenta14.de

Öffnungszeiten in Kassel: täglich 10-20 Uhr / Opening hours in Kassel: daily 10 am - 8 pm

ΣΠΑΖΙΕΡΓΑΝΓΕΣ

Die Ausstellung der documenta 14 erleben, während eines Spaziergangs mit einem Mitglied des Chors der documenta 14. Fragen, Meinungen, Gerüchte, Spekulationen über die Kunstwerke entstehen bei jedem Ausstellungsbesuch der documenta. Bei einem Spaziergang mit einem Mitglied des Chors der documenta 14 können die Besucher_innen ihre eigenen Perspektiven einbringen, hinterfragen und miteinander ins Gespräch kommen, während sie die Ausstellung entdecken und enträtseln. Weitere Informationen zu den Spaziergängen auf Seite 8.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

Γνωρίστε την documenta 14 στη διάρκεια μιας περιήγησης με ένα μέλος του Χορού της documenta 14. Οι ερωτήσεις, οι απόψεις, οι φήμες και οι εικασίες για τα έργα τέχνης είναι κομμάτι κάθε επίσκεψης στην documenta. Κατά τη διάρκεια της περιήγησης με ένα μέλος του Χορού της documenta 14 οι επισκέπτες μπορούν να δημιουργήσουν τις δικές τους πορείες έρευνας, αμφισβήτησης και διαλόγου ενόσω ανακαλύπτουν και αποκάλυπτον από κοινού την documenta 14. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τους τις περιηγήσεις, βλ. σελ. 8.

WALKS

Experience documenta 14 during a walk with a member of the documenta 14 Chorus. Questions, opinions, rumors, and speculations about the works of art are part of every documenta visit. During a walk with a member of the documenta 14 Chorus visitors can create their own lines of inquiry, questioning and entering into dialogue as they unravel and unfold documenta 14 together. For further information on the walks, see page 8.

